

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213500
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1312213500.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Vierou Sládečkovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tun. súdu dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 125,- Eur, titulom nesprávneho úradného postupu, ako aj nemajetkovej ujmy vo výške 440,- Eur.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníčky Q. I., nar. X. X. XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo, a to: EX 8285/10. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením si záväzkov dlžníčky vyplývajúcich zo zmluvy o úvere: Zmluva o úvere č. XXXXXXXX. Navrhovateľ v záujme vymoženía svojej pohľadávky podal na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd o predmetnom návrhu rozhodol až 6.12.2010, a tak došlo k rozhodnutiu o poverení po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 8 mesiacov).

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ v konaní uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková ujma podľa neho predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Podľa navrhovateľa vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov 70 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje sumu 15 Eur, spolu 125 Eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 440,- Eur za

celých 8 mesiacov. Výpočet nároku poškodený uskutočnil alikvotným pomerom 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu teda 660,- Eur za rok / 12 mesiacov v roku = 55,- Eur za mesiac, pričom v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 251 dní!

Navrhovateľ v jednotlivých žalobných návrhoch zároveň namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Žalobný návrh bol predložený Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa, pričom nadriadený súd rozhodol tak, že námietkam nebolo vyhovené a to uznesením zo dňa 24.10.2012, č.k. 2NcC 269/2012-16, právoplatné dňa 31.1.2013.

Odporca v rámci vyjadrenia sa k návrhu, ktoré bolo doručené súdu dňa 12.2.2014 navrhol žalobný návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca poukázal na zmätočnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky napr. zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, odporca poukázal, že navrhovateľ neuvádza ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, pričom odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. K otázke nesprávneho úradného postupu týkajúceho sa rozhodnutia o žiadosti o vydanie poverenia po 15 dňovej lehote odporca uviedol, že prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok , najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm.c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Odporca uviedol, že samotný navrhovateľ uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na 15 dňovú lehotu na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak odporca uvádza, že zo samostatného znenia predmetného ustanovenia vyplýva, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 1.6.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z., čo znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. V praxi ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1.6.2011, z uvedeného je jednoznačné, že nárok je v tejto časti neopodstatnený. Odporca ďalej uviedol, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti na vydanie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu . Ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Odporca uviedol, že navrhovateľ uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc keď vykonal „ opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu.“ Odporca poznamenal, že v tejto veci je potrebné uviesť, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 3.3.2011 č.k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26.9.2011 sp.zn. 3 MCdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.3.2011 sp.zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu (právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu v právnej veci spotrebiteľa) z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva

prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny. K existencii prieťahov v konaní odporca uviedol, že to či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods.2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26.03.2014, na ktoré sa navrhovateľ a jeho právny zástupca nedostavili. Odporca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní podaním zo dňa 25.3.2014 z dôvodu hospodárnosti konania a zároveň súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca navrhovateľa e-mailom zo dňa 21.3.2014 požiadal súd o zrušenie nariadeného pojednávania a zároveň podal návrh na prerušenie konania a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, týkajúcej sa konania 12C 97/2012.Tun. súd uznesením č. k. 12 C 97/2014- 57 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že podľa názoru súdu nie sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) veta prvá O.s.p. a ani v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 11 Co 87/2014-84 napadnuté uznesenie tun. súdu potvrdil s odôvodnením, že medzičasom Ústavný súd SR Uznesením č. k. IV. ÚS 694/2013-10 dňa 12. 12. 2013 sťažnosť navrhovateľa odmietol a preto nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.9.2014.

Podľa § 101 ods. 1,2 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

S poukazom na citované ustanovenia zákona, prihladnuc na výšku predmetu konania súd nenariadil vo veci pojednávanie a vo veci rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z obsahu súdneho spisu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom exekučného súdu č. k. 49 Er 1243/2010, podaniami navrhovateľa, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 5.2.2014, listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb/D/2010 1360, ZP č. 1/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzením, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a je registrovaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B. V spore je aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa § 9 ods. 1, prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Navrhovateľ správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní, t.j. odporcu.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 49 Er 1243/2010 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ ako oprávnený podal dňa 29.6.2010 na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 8285/10. Dňa 12.8.2010 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená spisová značka 49 Er 1243/2010. Dňa 28.10.2010 vyzval súd súdneho exekútora na doplnenie návrhu. Exekútor na výzvu súdu odpovedal podaním doručeným súdu dňa 24.11.2010. Následne dňa 6.12.2010 tun. súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie pod č. XXXX XXXXXX na vymoženie istiny vo výške 534,-Eur s prísl. a náhrady trov konania vo výške 162,96 Eur. Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 49 Er 1243/2010 -14 zo dňa 10.12.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie iba v časti o vymoženie

37,80 Eur. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011. Dňa 17.7.2012 tun. súd uznesením exekučné konanie v časti 37,80 Eur zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.9.2012. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora, s tým, že znalecký ústav sa nezaoberal majetkovou škodou, vzniknutou navrhovateľovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok (v rozhodnom období), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2012), ďalej len cit. zákon, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom

Podľa § 4 ods. 1 pís. a/ bod 1, cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak, Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 pís. a/b/c/, d/ cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov,

ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v exekučnej veci vedenej na tunajšom súde, a to konkrétne:

- v exekučnej veci oprávneného (navrhovateľa), proti povinnej Q. I. nar. X.X. XXXX, vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 49 Er 1243/2010 dňa 12.8.2010 rozhodol súd dňa 10.12.2010 tak, že uznesením č.k. 49 Er 1243/2010-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia iba v nepatrnej časti a to vo výške 37,80 Eur (istina 534,- Eur) z dôvodu, že súdny exekútor v tejto výške uplatnenú pohľadávku žiadnym spôsobom nepreukázal a nezdokladoval.

Navrhovateľ vo svojom návrhu udáva, že nemajetkovú škodu vo výške 440,- Eur odôvodňuje z dôvodu nečinnosti exekučného súdu za dobu celých 8 mesiacov, t.j. za viac ako 251 dní. Súd však z pripojeného exekučného spisu zistil, že navrhovateľ podal žiadosť o vydanie poverenia na súd dňa 12.8.2010, súd poverenie vydal dňa 6.12.2010, čo súd 4mesaice a nie 8 mesiacov, pretože súd medzičasom vyzval exekútora na doplnenie návrhu a predloženie dôkazu, predexekučnej upomienky v sume 37,80 Eur. Súd po oznámení exekútora, že takýto dôkaz nemá, konanie v tejto časti obratom zamietol. Tvrdenie o nečinnosti súdu počas 8 mesiacov, t.j. 251 dní tak v ničom nezodpovedná obsahu pripojeného exekučného spisu 49 Er 1243/2010, a preto sa súdu navrhovateľom žalobou uplatnený nárok i v tejto časti javí ako zmätočný a nepreukázaný, pričom dôkazné bremeno zaťažuje práve navrhovateľa. Navyac § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v rozhodnom období od 1.6.2010 do 31.5.2011 ustanovil, že 15 dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d), čo je náš prípad, nakoľko exekučným titulom bol Rozhodcovský rozsudok. Preto sa exekučný súd v danom prípade navyac nemohol dopustiť s vydaním poverenia exekútorovi nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v jeho nečinnosti alebo v prieťahoch. Tiež je potrebné konštatovať, že poskytnutie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany ústavného súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobité a vychádzať z paušálnej sumy 660,- Eur za každý rok prieťahov je nesprávna úvaha. Štát tiež nezodpovedá za podnikateľské aktivity a plány navrhovateľa a ich zánik. Taktiež súd dáva navrhovateľovi do pozornosti, že v tomto konaní nie je oprávnený posudzovať nečinnosť iného, exekučného súdu, toto právo patrí iba Ústavnému súdu SR. navyac v pripojenom exekučnom spise sa navrhovateľom ani žiadnymi podaniami nesnažil o urýchlenie konania, vybavenie veci neurgoval.

Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky a/ nesprávny úradný postup, b/ existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Ad a/ nesprávnym úradným postupom sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, súd v prejednávanej veci išlo o exekučné tituly a to rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, a preto sa na nich lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevzťahovala, súd nebol teda v rozhodnom období viazaný 15-dňovou lehotou na vydanie rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Záverom súd udáva, že sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní tun. súd nie je oprávnený skúmať tzv. prieťahy v konaní, keď na ich preskúmanie je oprávnený len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy.

Ad b/ v prípade existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu má súd za to, že v prípade vzniku škody je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, na preukázanie ktorých je povinný navrhovateľ. Navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz resp. dôkazy preukazujúce vznik majetkovej ujmy a jej výšku, taktiež tento nijakým spôsobom nepreukázal, že práve v období od podania žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o tomto návrhu mu vznikla škoda. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Nedodržanie zákonnej lehoty samo o sebe nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na navrhovateľa v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ v návrhu poukázal, že zbytočnými a právne nezdôvodniteľným časovým omeškaním v

rozhodovaní exekučného súdu mu bol spôsobený s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu mu spôsobila hospodársku stratu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia mala ovplyvniť ďalšie podnikateľské postupy a spôsobiť neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Súd nemohol navrhovateľovi priznať požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 440,- Eur, zdôvodnenie ktorej sa pohybovalo len v rovine hypotetických tvrdení, keď tento nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, nekonkretizoval aké konkrétne podnikateľské aktivity a konkrétne podnikateľské plány boli nezákonným rozhodnutím ovplyvnené a v akom rozsahu.

Hoci si dal navrhovateľ vo veci vypracovať Znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.01.2014, znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, súd na tento znalecký posudok neprihliadol, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, navyše ani nevypovedá o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetných exekučných konaniach vzniknúť. V danom prípade sa jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky, bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.

Ad c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Navrhovateľ ani v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že navrhovateľ nespĺnil dôkaznú povinnosť, a to riadne preukázanie uplatnených nárokov, pričom podmienky zodpovednosti za škodu musia byť splnené kumulatívne, a ak nie je splnená čo len jedna z podmienok, nárok, nie je možné priznať. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie ani jednej z kumulatívnych zákonných predpokladov spájajúcich vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., s poukazom na úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.